

Sygn. akt V Kz 641/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Matecka

przy udziale Prokuratora Marka Kryszkiewicza

po rozpoznaniu w sprawie **K. W. (1), urodz. (...) w R., syna W. i S. z domu (...)**

podejrzanego o czyn z art. 207 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego przez kuratora małoletnich pokrzywdzonych K. W. (2) i A. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 11 lipca 2016 roku, sygn. akt II K 461/15, w przedmiocie wynagrodzenia kuratora

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k. oraz § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, § 14a ust. 3, § 16 i § 17 w zw. z § 19 w zw. z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 461) w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 16, poz. 124 ze zm.)

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzoną na rzecz adw. J. R. w punkcie IV kwotę tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu małoletnim pokrzywdzonym K. W. (2) oraz A. W. podwyższyć do kwoty 2391,12 zł (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt jeden złotych dwanaście groszy).

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej w sprawie II K 461/15 umorzył postępowanie przeciwko K. W. (1), podejrzanemu o czyn z art. 207 § 1 k.k., wobec jego niepoczytalności, zastosował wobec podejrzanego środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, orzekł o kosztach obrony udzielonej podejrzanemu z urzędu oraz o kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu małoletnim pokrzywdzonym zasądzając na rzecz kuratora pokrzywdzonych – adw. J. R. kwotę 1195,56 zł.

Postanowienie Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej zaskarżyła zażaleniem w części dotyczącej wynagrodzenia kuratora ustanowiona jako kurator małoletnich pokrzywdzonych adw. J. R. zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść tj. § 17 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 461), polegającą na przyznaniu wynagrodzenia za reprezentację tylko jednej pokrzywdzonej, podczas gdy zgodnie z treścią § 17 powołanego rozporządzenia za reprezentowanie kilku osób pobiera się opłatę od każdej z nich.

Podnosząc powyższy zarzut kurator małoletnich pokrzywdzonych wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie jej wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu obu pokrzywdzonym w wysokości 2391,12 zł.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje.

Zażalenie kuratora małoletnich pokrzywdzonych należy uznać za zasadne.

W przedmiotowej sprawie adw. J. R. została wyznaczona przez Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej Wydział III Rodzinny i Nieletnich kuratorem małoletnich pokrzywdzonych K. W. (2) oraz A. W. na etapie postępowania przygotowawczego.

Stwierdzić jednocześnie należy, że kwestia wynagrodzenia przysługującego kuratorowi wyznaczonemu w trybie art. 98 § 2 k.r.i.o. do reprezentacji interesów małoletniego pokrzywdzonego w postępowaniu karnym nie jest wprost uregulowana w obowiązujących przepisach.

Zgodnie z treścią art. 179 k.r.i.o. organ państwowy, który ustanowił kuratora, przyzna mu na jego żądanie stosowne wynagrodzenie za sprawowanie kurateli.

Określając wysokość wynagrodzenia kuratorów Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013 r., poz. 1476) dotyczy wynagrodzenia za wykonywanie obowiązków kuratora w sprawach cywilnych i siłą rzeczy nie ma zastosowania do obliczenia przysługującego kuratorowi wynagrodzenia w postępowaniu karnym.

Nie ulega wszakże wątpliwości, że za wykonaną pracę, polegającą na reprezentacji interesów małoletnich pokrzywdzonych, która w przedmiotowej sprawie przybrała formę pomocy prawnej, adwokatowi wyznaczonemu do tych czynności z urzędu, stosownie do treści art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 16, poz. 124 ze zm.), przysługuje wynagrodzenie od Skarbu Państwa.

Ustalając wysokość należnego wynagrodzenia należy zatem w drodze analogii stosować przepisy wydane w oparciu o delegację zawartą w art. 29 ust. 2 ustawy Prawo o adwokaturze Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 461), którego przepisy stosownie do treści § 22 obecnie obowiązującego Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 1801) mają zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Kurator reprezentowała małoletnie pokrzywdzone już w trakcie prowadzonego w formie śledztwa postępowania przygotowawczego. Należne jej wynagrodzenie wynosi zatem 300 zł za postępowanie przygotowawcze (§ 14 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia), 420 zł za postępowanie sądowe w trybie zwyczajnym (§ 14 ust. 2 pkt 3), nadto 252 zł za trzy dodatkowe terminy rozprawy (§ 16), podwyższone o podatek od towarów i usług w wysokości 23 % (§ 2 ust. 3), podwojone w związku z reprezentacją dwóch pokrzywdzonych (§ 17), co łącznie daje kwotę 2391,12 zł.

Brak uwzględnienia przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia faktu, iż kurator była ustanowiona dla dwóch pokrzywdzonych stanowił naruszenie przez Sąd Rejonowy przepisu § 17 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym zażalenie stoi na stanowisku, że organem uprawnionym do rozstrzygnięcia o wynagrodzeniu kuratora, stosownie do dyspozycji przepisu art. 179 k.r.i.o., jest Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej II Wydział Karny, który po pierwsze dysponuje aktami sprawy, z których wynika aktywność i nakład pracy kuratora, a po drugie, na podstawie bezpośredniego kontaktu z kuratorem w toku postępowania jest w stanie ocenić jego działanie na rzecz pokrzywdzonych. Jako kolejną przesłankę przemawiającą za taką wykładnią przepisu art. 179 k.r.i.o. przywołać należy także dyrektywę sprawności postępowania. Trudno byłoby znaleźć argument na rzecz wykładni nakazującej kuratorowi działającemu w postępowaniu karnym zwracać się z odrębnym wnioskiem o przyznanie

wynagrodzenia do Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej Wydziału Rodzinnego i Nieletnich w sytuacji, w której kwestia ta może zostać rozstrzygnięta w postępowaniu, do udziału w którym kurator został wyznaczony, zwłaszcza że organem przyznającym wynagrodzenie jest w dalszym ciągu organ, który ustanowił kuratora, a więc Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej.

Mając na uwadze powyższe należało zmienić zaskarżone postanowienie w zakresie objętym zażaleniem i podwyższyć przyznaną kuratorowi małoletnich pokrzywdzonych tytułem wynagrodzenia kwotę do 2391,12 zł.